

գեղ ի Հարաւ դարձան 1779ին Օդոսսոսի 22ին հիւանդութեամբ Կէրքէ նաւապետն ալ մեռաւ։ Կրե՛ն տեղը Կորէ, Կորէին տեղն ալ Կիւք տնցաւ։ Կրկրորդ անգամ ալ Քաստրոպոլսի ուղեւորութիւն ընկող ճենաց եղբրքնն եւ գարձան, եւ թիչ մ'ատեն գտնուին մեռելն։ անկից ալ Բարեւոյ տղ պրեւեր։ Աւերջագէտ շորս տարի երկու տին եւ 22 օր հայրենիքնեյնեն հեռու մեռելն ետրք Բաւ միջ գետին բերանը մտան։ բոլոր առ ատենս հիւանդութեամբ միայն հինգ հոգի կորսնցուցին։

Կուգին թէ առ ի թէ առ թի ճամբորդութիւններով աշխարհագրութեան գիտութիւնը պատկ յատարադիմութիւն մ'ունեցաւ։ Հարաւոյնն ճաւն նկատմամբ եղած տարակէջը լուծելէն եւ իտղազական ճուղուն մէջ շատ կղզիներ պունալէն զատ, Եւր հարաւոյնն Ռէշի, Ալանաիէմեն երկրին, Եւր Զիլանդիայի եւ Եսթոնիոյ կղզիներ կեղծեցրը ճշտիւ թննելովն Ընդգիւյի սերուն թեան մեծ ծառայութիւն բրած կ'ուս, որովհետեւ նոյն կղզիները հինս Բրիտանական գաղթականութիւններու տեղ եղած են։

Կուգ նաւապետին մահաւան լուրն Ընդգիւյի մէջ շատ խորին ցարով ընդունուեցաւ։ Քաղաւորն ուղեց որ ամէն տարի իր կնոջը 200 իսկ իրեն որդուցը 25 փ. սղկրին ունիկ տրուի։ Թու գաւորական ձեւարանն ալ իրեն յիշատակին համար ուկի դրամ կ'ուսել տուաւ, եւ թէ Անծն Երկրամիայի մէջ թէ անկից դուրս իրեն յիշատակին համար ուրիշ զանազան պատիւներ եղան։

Ն Ա Ն Ի Ռ Ի Կ Ե Ի Ս Ի

ԱՐՔԱՐԷ ԵՍԲՏՈՆ ԲՐՈՒՆ
ՊԱՏԵՆԱՐԿԱՆԵՐԸ

Ի. ԵՍԲՏՈՆԸ հոտած էր որ ամէն տարուան տարբութեան համեմատ քանի մը շարժմ Եւր Պետիոյ իմ ազգականներուս քով անցնելէ։ Բայց իմ բարձունքս էր փոխանակ նաւարկելու որտարաստ նաւով մը նոյն տեղն երթալու, կիսորսութեան նաւով մը ճամբորդութիւն լնել, որն որ Կրմիթուս կ'անուանէր, եւ իմ Աւգոստ բարեկամս հարց Ինտերուց նաւապետին հրամանակն ասկէ էր։ Աւգոստ խոտուցաւ ինձի նաւուն մէջ պահապանելու յարմար տեղ մը գտնել, ուր ես քանի մ'օր պահուած պիտ'որ մնայի, մինչեւ որ Կրմիթուս ցամաքին հեռանալու եւ ալ նորեն ետ դատնալու եւ զիս ձգելու վտի չլլար։ Ընկէ ետքը դուրս պիտ'որ ելլէի եւ միւս նաւորդներուն հետ ամէն հանդստեան հարցոյ պիտ'որ բլլայի։ Նաւապետը զուարթ մարդ մին էր եւ սա կատակին տհաճութիւն չէր յուսրներ։ Կ'նողացս' որոնք զիս Կրմիթոյ կը կարծէին, իմ վրաս անընկալութիւն մը տուաւ համար նա պակաս չէր։

Իսրահայէս ի գործ դրուեցաւ։ Նոյն օրն որ զիս Կրմիթոյ տանելու նաւն տուպատաները պարզած նաւահանգստին դուրս կ'ելլէր, ես նաւապետի ղեկաստով Աւգոստին ընկերութեամբ կիտորսի նաւը մնայ, որուն մէջ նոյն ժամանակը միայն երկու նաւապետ կային, որոնք նաւուն յրուակին մտա գործքի մը զբաղած էին։ Աստից աւանցմէ անտեսելու կարող եղանք մեծ սննեակ մը մտնել' որն որ կիտորսի մը համար արտաքոյ կարգի գեղեցիկ պարզարտած էր։ Այնկէ շորս արտաճանակայի խցերը մտանք' որոնք վառարաններով, ամէն տեսակ կարասիքով եւ ճանրագին զորդերով զարդարուած' փառաւոր տեսք մ'ունէին։ Աւգոստ ինձի երկայն ժամանակ առ փաստաբութեանց վրայ զարմանալու թող շտուաւ, այլ փոխմայ իմ թագաւան տեղը զանել։ Այս իր խաղը տարաւ, որուն զուտն ետեւէն պուշու թեմամբ կ'պիւն։ սա խուլը շատ կեղեցիկ էր, պատին վրայ լայն անկողին մը հաստատուած էր, սեղան մ'աճուաւ եւ գրքատուն մը ճամբորդութեանց եւ բնապատմական գրքերով լեցուն' զանկայ կը զարդարէին։ Ուրիշ շատ կարասուայ մէջ պատիկ դարան մ'ալ տեսայ զորն որ Աւգոստ տեսակ

տեսակ այնիւ ուսելիքներով եւ բնակիչներով զարդարած էր։

Կարեկանս պետեր փառած զօրը վերցուց եւ ինձի խցին մէկ անկիւնը Ա մատնաշափ քաւախուսի կարուած տեղ մը ցուցուց, ուսկից ներս մտնելով' նաւուն մթերանոցը կրնար երթորդել։ Զրոյ մը վասեց, բարտարի մը մէջ տնկեց եւ ճակն վար խնայով ինձի ալ ըսաւ որ իր հետեւէն երթամ։ Այս խնայելն ետեւ տարտակը նորէն գոցեց, եւ պարհետեւ գորդն անոր վրայ դամուս էր, ոչ որ կրնար մեր սնցած տեղն իմանալ։

Հաստատութեամբ յարտերէն արձակուած նաւը շուտով կրնայի ան ամէն տեսակ բեւերով լեցուած տեղոյն մէջ յատալ երթալ։ Կամաց կամաց աշորներս մթութեան վարժեցան, եւ բարեկամս պետեան բոնելով սկսայ զիւրաւ քուլել, եւ մինչեւ երկաթէ շրջանակներով հաստատուած մեծ արկեղ մը քով հասանք։ Աս արկին որ խցեղեկն ամաններս արկեղ մը կը նմանէր, շորս սար բարձրութիւն եւ ճ սարքն տեղի երկայնութիւն ունէր, բայց ստատիկ նեղ էր։ Այն կարաններ, անկողններ, կողովներ, հաւա փանդակներ, արկիւնի եւ ուրիշ տեսակ տեսակ ստարկունէր նոյն տեղը կատարեալ խաւանդութիւն մը կը շինէին։ Նաւանակութիւնը դիտմամբ եղած էր։ Աւգոստ ամէն բան սշուղեւ իրարու վրայ նետելով' դիտած էր, որպէս զի իմ ինտրստեանս տեղը բուրբոնն անցնու ընէ, եւ սա գործողութեան տեսն միայն մէկ հոգի իրեն օչնական ունէր' որն որ նաւը գուրս մնայ։

Ինկերս ինձի իմացոյց որ արկեղ մէկ կողմն ուղտածին պէս կրնար բացուել ու գոցուել։ Նր նետի կողմն անկողին մ'եւ ուրիշ հարկաւոր բաները կային, որչափ որ այնչափ պրոտիկ տեղ մը կրնար բովանդակել։ Նաւեւ այնչափ տեղ թող տրուած էր որ կրնայի հանգիստ պահել ու շիտակ նստել։ Կիրք, գրիչ, թանաք ու թուղթ պակաս չէր։ Աւգոստ արկեղ քովն երկը հաստ վերմակ, մեծ ամանով մը շորս, պզտիկ կարաս մը լեցուն պարքամատ, երեք կամ շորս մեծամեծ երշիկներ, մեծ խոզի ապուխտ մը, սխտորի խորված ազդր մ'եւ ճ շիչ գլխի եւ ուրիշ բնակիչք դրած էր։ Չիս իմ բնակարանս զնեղէն ետեւ, սեւ չուան մը ցուցուց' որն որ արկեղ կախարչին հաստատուած էր, եւ ըսաւ. «Աթէ բանի մը հարկաւորութիւն կ'ունենաս, կրնաս առ շուանը բոնելով մինչեւ խցիս ծակին դուրս հասնել»։ Այնկէ ետքն իցմ բաժնեւեցաւ, լայտերն, առաս ճրոյգ եւ տակ մը լուցափայտ քոյն թող տարալ, եւ խոտուցաւ որ որչափ որ առանց իմացուելու կարելի ըլլայ, ինձի այլելութեան կ'ու պայ։

Նրեք օր երեք գիշեր նոյն արկեղ մէջ մնայի, եւ միայն երկու անգամ դուրս ելայ, անգամներս քիչ մը տարածելու եւ երկու հաւու փանդակներու մէջ ոտքի վրայ կենալու համար։ Աւգոստին ոչ երեքը տեսայ ոչ ալ ձայնը լսելի, բաց տար վրայ ամենեւին հոգ չլլի։ զիտէի որ նաւն ամէն բով կրնար ճամբայ ելլել, եւ սա պարագոյնս մէջ բարեկամս չէր կրնար առ ինձ գտնել իմ քովս դալու։ Աերթագիս խցին ծակին բացուելը լսելի։ Աւգոստ խորտակ ձայնով մ'իմ խնայել ըլլայու հարցալ եւ թէ բոնի մը հարկաւորութիւն ունիմ։ «Վան մը չեմ' ուզեր, պատասխան տաի, եւ այնչափ աղէկ եմ' որչափ որ պետուած վիճակս կը յերէ։ Նաւն կըր ճամբայ պիտ'որ ելլէ»։ — «Այնկէ կես ժամ ետքն. ուղեցի քեզեւ ասոր լուրը սալ եւ միանգամայն ճանուցանել որ երկայն տանն քովդ կարող պիտ'որ չըլլամ' զալ։ Կաւուն վրայ ամէն բան աղէկ է։ Չուանը բոնելով մինչեւ ծակին դուսն եկուր. զոնիկայ գոցելէն յատալ ժամացոյց վրան կը կախեմ, որն որ կրնայ քեզի աղէկ ծառայութիւն ընել, վրան զի արեւին լլլայ քեզի շինարար հասնել, չեւ կրնար ժամանակին վրայ դասաստան ընել։ Գիտնս որչափ ժամանակ է որ սա տեղը բակուած ես ամբողջ երեք օր է։ Աւգոստի ժամացոյցը մինչեւ քեզի բերել, բայց կը վախճամ

որ նոյն միջոցն կը կանուսիմ։ Աս այժմ մնաս բարով, Այնկէ ետքն իր երկուսուն եւ դրան զուցուեւն ձայնը լսելի։

Աւգոստին երթալէն ժամ մ'ետքը սկսայ յարանի զգալ որ նաւը ճամբայ ելած է։ Աերթագիս երկայն ճամբորդութիւն մ'ընելու բարձունքիս իրքը հասնելուս մտածմունքն ինձի զարուսելուն տուաւ իմ նեղացուցիչ բնակարանս մէջ լայտոյն արագայի մը յուսով համբերութեամբ կենալու։ Ամէն բանէ յատալ ուղեղի բարեկամս թող առած ժամացոյցը քոյն տանուլ, եւ չուանը բոնելով' ան շարիւրսիմսին մէջէն կարող եղայ մինչեւ ծակին դուսն հասնելու եւ ուղտուն գտնել։ Իմ որոնելութիւնս քանի մը գիրք կարգաւորմանցնէն ետեւ, վրաս ստատիկ քոյն մ'եկաւ, որուն տեղի տաի, ճրագս մարցի եւ քիչ մ'ետքն արդէն խոր քուն մտած էի։ Արթընեակս ետեւ դրացի որ վրաս թմբուսիւն մը կայ, եւ երկայն ժամանակ հարկաւոր ելաւ մինչեւ որ միայն մոլովեմ եւ իմ վիճակս վրայ ողոյ գաղափար մ'ունենամ։ Նր որ ճրոյգ վաւեցի եւ ժամացոյցը նայեցայ, մեծ ցաւով տեսայ որ կենցած էր, որով շիցոյց իմանալ թէ քոյնս որչափ ասնն տեւեր է։ Տեղոյն նեղութիւնն անգամներս գրեթէ չորցած էին եւ երկայն ասնն շիջելն եւ սարք վրայ կենալէն ետեւ հոգիս արեւան շրջանը նորէն սկսաւ։

ԱՐՔԱՐԷ ԵՍԲՏՈՆ ԲՐՈՒՆ
Ի. ԵՍԲՏՈՆԸ ԵՂԵՆԷ՛՛՛ ԿՐՄԻՒՄԵՆԻՔՆԵՐՈՒ ԿՐՈՒՄԻՒՆԵՐԸ

Կրկրին վրայ գտնուած ամէն քաղաքներէն մեծն եւ բարեմաճարգն Անդրիայի մայրաքաղաքն է որն որ 2 քուակուսի գերմանական միջն տեղ կը բունէ եւ իր 250,000 աներուն մէջ 2 1/2 միլիոնի մտա բնակիչ կը բաժանդակէ։ Նրանն արտարուտ կեղեցիկութիւն մը չունի, որովհետեւ հեւոյհետէ շինուելով ընդարձակուած եւ իր շրջանակները դանուած դեղիւրուն հետ միացած է, միանգամայն իր անհատեւ գործարաններն ելած ծախն եւ Բուսիոյ դեպին հանած մշուշը միշտ իր փրան պատերով' իրեն ախար կերպարանը մը կու տայ. սակայն իր շինուածներուն մեծ մասը հոկայածեւ եւ մեծագործ են։ Բուն հին լճանողը հիմակուան Աթի (եներքին քաղաք) բաւած տեղն է, որն որ բոլոր քաղքին միջոցային է եւ դանազան արտանութիւններով քաղքին միւս մասերէն կը զանազանուի։ Հաստեղա ամենեւին նշանալի քաղաք (Էւնիթոյ) գլխուր շիկիւնար մտնել։ Նր փաղցիւնն ըստ մեծի մասին նեղ եւ ծուռ են, սակայն շատ կեղեցիկ փողոցներ ալ ունի. մերթն ժամանակներս զանազան նոր շինութիւններով կեղեցիկացած է։ Լճանոնի վաճառատնութեան պիտուոր կայարանը ներքին քաղաքին մէջ է, անոր համար ալ միշտ իր ճամբաներուն մէջ անհամար բազմութիւն մը կը միտայ։ Ներքին քաղաքին անմըջպէս քով կը գտնուի Ունիտմիտայի արտարանն, որ է ինուպարական պարտուր, պաշտունեից նիտան եւ կրկրին տղուականաց բնակարաններն։ Ինքարձակ ու վեղցեցիկ ճամբաները պարտուր նման աներով, մեծամեծ պարտեղներով եւ երկեղի մարքիներու արձաններով զարդարուած են։ Քաղքին սա երկու մասերուն կից են միւս անհամար ինուգրն որոնք 3 քուակն կը բաժնուին եւ ըստ մեծի մասին գործարաններու տեսլեր ու գործարանաց բնակարաններ են։

Լճանոն 14—15,000 գեղեցիկ սարայատակով (էպաղըլ) ճամբայ ունի։ Գաստուակի կողմ բնկերութիւններ քաղքին յուսաւորութիւնը կը հոգան եւ ամէն գիշեր 100,000էն ատէկ կ'ունեցուներ մինչեւ ստատու փողոցները յարկուան պէս կը լուսաւորեն։ Նոյնպէս քաղաքին հարկաւոր եւ չած բոլոր հոգալու համար, որմէ բնակիչքն ամէն օր 5 միլիոն կարանարգ ասնաշափէն տեղի կը գործածէ, 8 մեծամեծ լնկերութիւններ կան, որոնք 12 հոկայածեւ մեքենաներով մինչեւ անեւ

բուն վերին դասիներ շուր կը հանեն: Մնասնին Թամիզ գետով բամբուռած երկու մասերն իրա-
բու հետ հարդրուելու համար գետին վրայ 6 հատ
մեծ կամուրջ շինուած է, որոնց վրայ զիշեր յու-
րեկ անհամար բազմութիւն մ'երթեւեկութիւն
կրնէ: Առաջին կամուրջն է (արեւմտեան կողմ
արեւելոյ դարձ) Արքայ կամուրջն, որ 1816ին
ընկնցաւ: Երկր շէնքը ձուլեալ երկամ է եւ 860
ոսք երկայնութիւն ունի: Աւագմիտայրի կամուր-
ջը 1759ին շինուած է, 1223 ոսք երկայնութիւն
41 ոսք լայնութիւն է, 14 կամար ունի: 1817ին
շինուած Աւագուրբի քարաշէն կամուրջը վեց կա-
մարջներուն ամենէն գեղեցիկն է եւ երկայնն (1248
ոսք) է: Այլ քարեայ կամուրջը զարմանալի է իր
սքանչելի զարդերով, իսկ Յուրմուրի երկամի-
կէն կամուրջն իր ահագին 210 ոսնաչարի կամա-
րովն որն որ մինչև հիմայ շինուած կամարնե-
բուն ամենէն մեծն է:

Մտ վեց կամուրջներէն պատ Լնտանի նաւա-
հանգստին սակէն շինուած զարմանագործ ներք-
նուղին (քոնէլ) քաղաքին երկու մասերն իրարու
հետ հարդրուելու կը ծառայէ: Աս որսնչելի շէն-
քը Պրունել Ճարտարագետին աւագնորդութեամբ
բը գլուխ ելաւ: Ներսի կողմն երկու կարգ կա-
մար ունի 13 ոսք լայն է: 16 ոսք բարձր, որոնք
գետին յատակէն 34 ոսք վար շինուած են եւ
3300 ոսք երկայնութիւն ունին: Կարաշէն Լն-
տանի կամուրջն միտն մը հետու, ուր ծովուն ալիք-
ները կը հասնին եւ մեծամեծ նաւեր կրնան կե-
նայ, կը առնուի քաղաքին նաւահանգիստն որն
որ արարչն ամէն ժամանակն անհամար կայմերու
անտառով մը ծածկուած է: Հոս ամէն տարի բաղ-
մութիւն շտեմաններէն զատ 10,000Լն աւելի մեծու-
մեծ նաւեր եւ 6000 պղտիկ նաւեր կը մտնեն եւ ելը-
քին քաղաքին վաճառակամներուն բոլոր աշխարհ-
քիս հարստութիւնը կը կրնն: Ընդուն զետեղերը
վաճաքի միտերանայնոք գրառուած է, ուր են
նաեւ Լնտանի հինգ հաշտուար աւագանները (տեք):

Վարդաքին հարկերէն աւելի հրապարակներուն
մէջ նշանուոր են Արդիի հրապարակը, Վարդի
մեծ ու պղտիկ հրապարակներն որոնց մեծութիւնն
մէջ 202 ոսք բարձր սին մը կամուրջն է 1666ին
կողմ մեծ կրակին յիշատակին համար, եւ Լն-
տանի յիշատակարան կամուրջն: Պիտիլիլի
հրապարակն աշխարհքիս ամենէն մեծ անասնոց
վաճառանոցն է, ուր ամէն տարի 1 1/2 միլիոն ոչ-
խար եւ գունակ, 200,000Լ եղ եւ հորթ, եւ
280,000Լն աւելի խոզ մը ծախուի: Ասոնցմէ պատ
պարզ եւ կամուրջներն վաճառանոցի եւ ան-
խոց վաճառանոցի հրապարակներն, որոնց վերջի-
նէն մէջ տարին 30 միլիոն կենդանար անուխ կը
ծախուի: Լնտան 300Լն աւելի եկեղեցի եւ մա-
տուռ ունի ամէն տեսակ կրօնի եւ աղանդի հա-
մար, որոնցմէ 15 ուղղափառաց է: սակայն ասոնց
մէջ ճարտարագիտութեան կողմանէ երեւելի շատ
քիչ կը գտնուի: Ս. Պողոսի մար կեկեղեցին 500
ոսք երկայն է եւ Ներքուս ամենէն զարդ շու-
նի, բայց դրան գեղեցիկ սինաղարդ զոներով
ըրդարուած է, որոնց մէջ արեւմտեան դռան
իւր 12 կողմնութեան սիւներովն եւ 23 մարմորէ աւ-
տիաններովն նշանուոր է: Եկեղեցիդն վրայ 340
ոսք բարձր եւ 140 ոսք լայն գմբէթ մը կը ծած-
կէ: Իր շինութիւնը 35 ապի տեւած եւ 736,742
պղերին արժած է, իր պիտուր գորգերէն մէկն
ալ 33 երեւելի արանց մահարձաններն ու բաղ-
մութիւն ուսար տանուած զրոշներն են: Հատ գե-
ղեցիկ են նաեւ Աւագմիտայրի սրբապարտն, Ս.
Պետրոսի, Ս. Մարտինոսի եկեղեցիներն, Աթենքի
Աթենասոյ տաճարին ձեւովը շինուած Ս. Պան-
կրատոսի եկեղեցին եւ այլն:

Հրապարակական շէնքերուն մէջ ամենէն յա-
նայ աւելի կը գրտեն Թագաւորական պարտա-
ները: Ս. Քննի պարտը նոյն անուամբ պարտու-
ղին հիտիսոյն ծայրն է. ասիկայ 1532ին անագա-
ծայն եւ միայն աղիւսով շինուած շէնք մըն էր,
բայց 1699ին Թագաւորական բնակարան ելաւ

եւ շատ ընդարձակեցաւ: Իր սենեակներուն ու
սրահներուն զարդն պարտը կարգի գեղեցիկ եւ
հարուստ է: Պազինկեմի պալատը հիմնուած
էր 1675 յին սիրական տեղն է, եւ Թեպեա ար-
տաբուստ փառաւոր տեսք մը շունի, սակայն մէջը
գեղեցիկ եւ ճաշակայնց զարդարուած է: Աթիմ-
հայ հին Թագաւորական պարտն է որուն առջեւը
կարդոս Ա. զահնի ձեւով սպանուեցաւ:

Լնտանի տներն առհասարակ տխուր տեսք
մ'աւնին եւ միայն հարստներուն բնակած ըն-
դարան մէջ երեւնին կրող ձեւերու տեսք: Բայց
քանի մ'երեւելի շէնքեր իրենց փառաւոր ճար-
տարագետութեամբն եւ հակադարձ ընդարձա-
կութեամբը տեսնողին մեծ զարմանք կը պատճա-
ռեն: Ասոնց կարգն են Երեք մեծ Թատըներն ու
բնակիկ իտալական բնակարանը 2400 հոգի կ'առնու,
իսկ Տրուրիէն 3600 հանգիստանայ համար տեղ
ունի: 1838ին շինուած փառաւոր տիտղոսոցը, համ-
բաւաւոր 1374 շէնքը, նոր նամակարանը, մայ-
սատուն, 1847ին ընկնցած խորհրդանոցն, Արեւե-
լիտն Հնդկաստանի ընկերութեան շէնքը, ձգա-
կալութեան պալատն, եւ այլն:

Իարերարական հիմնարկութեանց կողմանէ Լն-
տան իր բնակչոց գիտաւոր բնութեան պատճառաւ
շատ հարստ է: Երկրորդ հիմնարկութեանց Թիւր
2000ի կը հասնի տարին 1 միլիոն սղերինի մեծ
մուտքով որով տարուէ տարի 100,000 հոգիէն
աւելի անձինք կը գարմանուին: Երկու մեծամեծ
ծովական եւ ղենուորական հիւանդանոցներն զատ
216 սրիշ հիւանդանոցներ կը գտնուին, որոնց
մէջ Կերմանական բնակարանն եւ Բրիտանոսի հիւան-
դանոցը շատ նշանուոր են: աս մերթնը միայն
տարի 1200 աղաք կը կրթէ: 107 ողորմութեանց
տներու մէջ կարգաւ մարդիկներու գիշերը պա-
կելու տեղ կը տրուի: 30 աներու մէջ ձրի գեղ
կը բաժնուի: Հատ առիւթ բողոքութիւն են մար-
գափրական ընկերութիւններն որոնք աւարտուց
աղաքը կը կրթեն, մարաղանուիթիւնը կարգե-
ցնելու կաշնաստին, քիչ պարտքի համար բան-
տարկուածները կ'աղաւտն եւ այլն: Աւագմիտան
եւ Կամուրջն հիմնարկութիւններն ալ շատ բաղ-
մութիւն են, եւ քանի մը ձիւղի մէջ Աւարտայի
ամենէն երեւելիները կը համարուին: 237 աղատ
զարդներէն զատ քաղաքին մէջ 4050 կղերանոց
եւ կրթութեան պարտքեր կը գտնուին: ասոնցմէ
գուրջ շատ ընկերութիւններ ալ կան որոնց վախ-
ճանն ուսուան ու գիտութիւնն յատալ տանել է:

Լնտանուկանոց պարտքերն որոնց մէջ սղեր-
քանական ուսմանց գաս կը տրուի, անհամար են,
ի վերայ որոնք ամենայն քաղաքին հարկաւորու-
թեան բաւական չեն ըլլար, եւ Լնտանի բնակ-
չաց մէջ կարգաւ շտեմոց շատ կը գտնուի:
Կիտանականաց ինչպէս նաեւ Կիտանական ընկերու-
թեանց բազմութեան կողմանէ Լնտան բոլոր աշ-
խարհքիս վրայ շտեմոցն է, սրմայ ուսման մեծա-
մեծ ողուտներ կ'ընեն: Պապաւորական ուսումնա-
կան ընկերութիւնն Աւարտայի ամենէն հինն է, եւ
բեւելի ընկերութեանց մէկն է: շատ նշանուոր
են նկարչութեան ձեւարանն, Բիէկական սեկա-
րանութեան ընկերութիւնն իր հարուստ սեկոց
ժողովանոցիքը, կենդանարանական ընկերութիւնն
իր հարուստ անասնոց փակարանովն, արու-
եստներն ու վաճառակամութիւնն յատալ տանելու
ընկերութիւնն որն որ 5000Լն աւելի անգամ աւ-
ելի աշխարհագրական եւ աստղաբանական բն-

կերութիւններն եւ այլն: 1804Լն վեր Լնտանի
մէջ Աստուածաշնչի ընկերութիւն մ'ալ կաղ-
մուած է որն որ բոլոր երկրիս վրայ 800 սղաւ-
կան ընկերութիւններ ունի 90,000 սղերինն աւ-
րեկան մուտքով, եւ մինչեւ հիմայ 4 միլիոն օրի-
նակէն աւելի Աստուածաշնչու, 140 ընդունելու
թարգմանի տուած եւ սպագորութեամբ ամեն
կողմ տարածած է: Քաղաքին բողոքութիւնն
զարմանկութն եւ 18 հրապարակական դատան-
ներուն մէջ անասնի եւ բրիտանական Երաւարանն
իր հաղապիւս պրերու, ձեռագիրներու, պատ-
կերպ, դրամներու եւ ուրիշ ասոնց նման բանե-
րու գեղեցիկ ժողովանոցիքը համար:

Լնտանի վաճառականութիւնը բոլոր Վարդայի
եւ Յուստատանի վաճառականութիւնէն շատ աւելի
եւ բոլոր Անգղիայի վաճառականութեան հինգ
մասին երեքն է: Տարուէ տարի 70 միլիոն սղեր-
քանի մեծ վաճաք գուրջ կը հանէ: Իր վաճառա-
կանութեան դրամադրութիւնը 280 միլիոն սղերին
է: Ընհամար շտեմաններ, մեծ եւ պղտիկ աւա-
գաստի նաւեր, կրթութեան կենտրոնները եւ պա-
կերպի արտադրութիւնն մեծ կենդանութիւն մը կու տան,
եւ սնդիկական դրամուտները (պոնթոն) եւ 80ի
չափ անանկական դրամուտները զանազան կը
գիւրաջնեն: Մեծ տկմբանոցէն (պրոք) զատ զա-
նազան սրիշ տկմբանոցներ եւ աւագարական ըն-
կերութիւններ կան որոնց մէջ ամենէն մեծն Է-
րեւելեան Հնդկաստանի ընկերութիւնն է: Գրքի
արտադրը քաղաքին 1000 դրամաւաններն եւ
500 սպարանները կ'ընեն: Լնտանի գլխաւոր ձե-
ռակերպը մետաքսեղէնն է, որն որ լատ մեծի մա-
սին Սրիւլիթիլու թաղին մէջ կը գործուի: Քաղ-
քին ապահովութիւնը մասնաւոր հետեւով եւ
ձիւոր ստիկաններով եւ զիշխապահներով կը
հարկուի: քաղաքագահ ղենուորաց թիւը շատ
նաւայ է, միայն իտալացական թիկնապահաց
գունգը միշտ Լնտան կը կենայ:

Լնտան անուոր Եւրոպական (անասն) եւ Տեւ (քա-
ղաք) բաւական յատալ եկամ կը կարծուի: Հոս
մայիցուց Անգղիայի սիրտն ատենն, աս քաղաքն
Արտադրականութեամբ անուամբ: Հասակական գա-
ւառի մը գլխաւոր քաղաքն ելաւ: Բրիտանոսէն 61
տարի ետքն իր անունն առաջին անգամ պատմու-
թեան մէջ կը յիշուի: Կոստանդինոս քաղաքին բո-
լորակալ պատուարով մը պատեց, եւ բրիտանոսե-
թեան հոն մտնողին եպիսկոպոսի մը նիստ կառ-
երկայն ժամանակ Աթենքի տաղ իշխանութեան ա-
տեն Կսեթի թագաւորն իր արտուր հոս դրած էր:
Աթենք Կեմ իրեն շատ պատուութիւններ շորհեց
եւ բոլոր երկրին մարտարդարն ըրաւ: Ժք պա-
րուն մէջ Աւագմիտայր եւ Հեղեթիս Գին ժա-
մանակը Սոթիսեք իրեն հետ միացան եւ 1348ին
իր բնակիչքն այնչափ բազմացած էր որ նոյն ա-
րտան ժամատար 50,000 հոգի կըցաւ: Զարդէլ:
Արդին երեք զարերուն մէջ անգաղաք ծագի-
լու եւ յատալ երկարու վրայ էր, այնպէս որ
Երաւարեթ թագուհեղէն ժամանակը կարող եղաւ
Սպանիայի դէմ 20,000 զորք եւ 38 նաւ սուլ:
Կարդու Աին ժամանակը պատահած քաղաքական
պատերազմին մէջ քաղաքը բերդով մ'ամրացաւ:
1666ին ահագին հրդեհ մը 13,200 տուն մոխիր
կարծուց: Բայց 1738ին իր սեկորն թիւը 95,986ի
հասած էր: անկէ վեր 250,000ի մտնեցաւ, եւ որ-
չափ որ հիմնական բրած հակադարձ յատալ
ղեմութիւնն կ'երեւայ գետ շատ սխոր սակնայ:

Վ Ի Ե Ն Ա Յ Ի Դ Բ Ա Մ Ա Փ Ո Ռ Ո Ւ Թ Ե Լ Ե Ն Ը Ն Թ Ա Յ Բ Ը

1857	1858	1859	1860	1861	1862	1863	1864
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128
100	104	108	112	116	120	124	128